

Himalayan Scholarship Project

Nyhedsbrev 14. December 2004

Kære Scholarship Sponsorere!

Jeg ved, at det er et uheldigt tidspunkt, at sende scholarship-opkrævning ud, her lige før Jul med mange udgifter og stor travlhed; men jeg er lige kommet hjem fra Nepal med nyheder til jer, og har ikke været i stand til at sende det før. Jeg håber, at I vil finde tid og råd til at indbetale jeres støtte alligevel. Det er kun ½-års-betalingerne, der skal ordnes nu. De af jer som betaler årligt, skal blot have denne information om, hvordan det går jeres børn, og i et par tilfælde ordne lidt småjusteringer.

Vi har fået endnu flere ansøgninger fra virkelig værdigt trængende børn og unge, men det er stadig svært at tiltrække nye donorer. Hvis du vil hjælpe os, så spred lidt reklame for vores program til familie, venner og bekendte. Vores hjemmeside bliver snart opdateret - www.nepalhelp.dk

Vi er nu oppe på 29 scholarship modtagere med tilsammen 31 donorer. Desværre har vi stadig ikke fundet en ny donor til Kami Tamang fra Langtang, så han er stadig på foreningens regning. Fordi han er en sølle dreng, som vil gå til, hvis han bliver droppet. Og desværre har vi måttet afbryde to scholarship, den ene fordi donoren ønskede at stoppe, og den anden fordi donoren blot har undladt at lade høre fra sig. For den enes vedkommende er det sådan set OK, han skal nok klare sig; men for Pasang Phuti's vedkommende er det rigtig synd. Hun er en intelligent og aktiv lille pige fra en fattig familie, og det gik lige så godt. Hun skal nok klare sig alligevel, men ikke på samme niveau, som hvis hun og familien fik lidt støtte.

Vi har taget en ny student ind på foreningens regning i en kortere periode. Det er Rinji, som gerne vil være elektriker hjemme i Junbesi. Og det er virkelig noget hele området har brug for, nu da små lokale vandkraftværker skyder op rundt omkring. Vi har sendt ham på engelskkursus og træning i et el-værksted i 3 måneder og håber, at vi kan finde en donor til ham inden han skal starte på Teknisk Skole i marts.

En af de dårlige historier, som ender godt er Krishna Bashnet. En sølle far og hans 6-årige moderløse søn fik scholarship sidste år. Vi havde en aftale med faderen, men han holdt den ikke. Drengen gik i skole 2 måneder og siden drak faderen pengene op. Vi tvang denne gang faderen til at flytte til Chhimbu, hvor et fint lille bræddehus med en del jord, stod tomt. Og vi har sat ham under administration. Lærerne på Chhimbu Skole sørger for at huslejen bliver betalt, og at Krishna får lidt tøj og andre fornødenheder, før resten af pengene bliver udbetalt til faderen. Og vi forlanger at Krishna går i skole *hver dag* i Chhimbu Skole, ellers vil støtten ophøre. Selv om Krishna kun er 6 år gammel, så forstod han udmærket konsekvenserne af dette tiltag og var meget glad og lykkelig.

Endelig har vi fundet donorer til Halte Lhakpa. Han er blevet helbredt for knogleTB, men hans ene hoftede fungerer ikke, så han kan ikke udføre hårdt arbejde. Men han har gået på en lokal High School ude på landet, så han er dygtig til at læse og skrive engelsk. Men han kan hverken udtrykke eller forstå mundtlig engelsk. Nu er han startet på College i Kathmandu med engelsk som hovedfag, så nu skal det nok komme. Han vil tilbage på landet og være engelsklærer, når uddannelsen er ovre.

Tandlægestuderende Jangbu klarer sig godt. Han får nu klassens 3.-højeste karakter. En af min rejses bedste oplevelser var, da han pakkede de 2½ kg brugt tandlægeudstyr ud, som jeg havde bragt med fra tandlægerne i Højslev. Hans hænder dirrede, og ind imellem blev øjnene våde. Han var hjemme og besøge familien i Dashain-helligdagene, og der aftalte han med sin søster, at hun skal være sundhedsplejerske, så de kan være en omrejsende sundhedsklinik i Solu med en kasse tandlægeudstyr og sundhedsplejerskegrejer på ryggen. Men det kræver, at hun får en donor, så hjælp mig med at finde en til hende!

Karma har helt ekstraordinært fået en billig plads på en af Kathmandu's bedste College, fordi han var dygtigste elev på Unique Boarding School nogensinde. Og han er stadig helt i top på College. Men efter alle de år på kostskole har han stadig problemer med at klare dagligdagen med tøjvask og madlavning. Derfor vil han også helst bo hjemme hos sine bedsteforældre.

Vore 3 "sygeplejersker" er ved at være færdige med sundhedsassistent-uddannelsen. Ang Lhamu er

lidt bagefter de andre, så hun stopper med denne uddannelse om et årstid. Sumitra og Kandu vil søge videre ind på sygepleje-uddannelsen til marts, men der er kun 35 stats-subsidierede pladser til 2000 ansøgere, men deres karakterer er helt i top, så de har store håb. Der er bedre chancer på de selvbetalte pladser; men det er dyrt, og det kræver, at deres donorer er med på en ekstra betaling. Sumitra var i øvrigt i finalen i en skønhedskonkurrence.

Pravina er snart færdig med 12. klasse og forventer karakterer i den øverste ende af 1. division, så hun vil søge direkte ind på sygeplejerske-uddannelsen. Men hun render ind i samme problem med begrænsede pladser, med mindre Helle vil give et ekstra tilskud. Både moderen og faderen har taget dårligt betalt arbejde for at hjælpe deres 3 børn, så de kan nok hjælpe lidt til, men slet ikke nok; men det har de nok diskuteret, da Helle besøgte deres hjem i efteråret.

Lhakpa Diki har stadig et år i skolen, inden hun render ind i samme mølle. Hun var nær ved at opgive sin skolegang, fordi der ikke var råd til det. Men hun fik sin nye "mor" i efteråret, så nu arbejder hun meget aktivt videre.

Namgyal Jangbu går i 12. klasse og har stadig ikke fundet ud af, hvilket fakultet han vil starte på. Det afhænger af resultatet, som ligger og vipper midt i 2. division, og det er ikke nok til de store ting. Men han kan under alle omstændigheder læse videre til High School-lærer. Han er blevet meget aktiv i studenterpolitik, og det er hans donorer sådan set ret stolte af.

Vore 5 børn på Unique Boarding School klarer sig meget fint. Chhiring Nuru har stadig lidt psykiske problemer med skyldfølelse efter sin lillebrors drukne-død for efterhånden mange år siden. Men lærerne tager meget hensyn til ham, og han viser god fremgang. De to søstre Ghita og Asmita er fortsat helt i top. Ghita har været igennem en lille nedgangsperiode, men nu er hendes selvtillid i orden igen. Sidste år sagde jeg til hende, at næste år ville jeg have, at hun snakker engelsk med mig - og det gjorde hun. Ikke bare en lille smule, men lange indholdsrige samtaler. Asmita går kun i første klasse og kan endnu ikke snakke engelsk, men hun forstod mine spørgsmål. Hun er utroligt aktiv og følger med i alt. Deena er stadig ret genert, men hun er nummer et i klassen. Hun lovede, at næste år er det hendes tur til at snakke med mig. Deena fik også besøg af sin donor her i efteråret. Og så er der jo Kami Tamang, som nu har taget navneforandring til Chhiring Jangbu Sherpa. Han savner Langtang og sin familie meget. Han forstår ikke, at hans familie ikke kan tage sig af ham. Nu er hans far begyndt at besøge ham hvert kvartal, og det har hjulpet..

Sonam Dawa er også godt på vej. Han har endnu et år, før han skal tage beslutning om sit liv, så han arbejder fortsat videre med sin skolegang. Men han er glad og fast besluttet om at gøre sine "forældre" stolte af ham.

Dawa Nuri kommer kun sjældent til Kathmandu for at hente sit scholarship, og jeg mødte ham ikke. Men han giver udtryk for at det går godt, og at han snart kommer til Kathmandu for at læse videre.

Nima fik jeg ikke snakket så meget med, men hans donor var selv i Nepal i år, så de har nok diskuteret fremtiden.

Og så er der jo alle Thor's 7 børn. De fleste af dem er ret unge og går stadig i underskolen ude på landet. Men støtten har bevirket, at de alle møder i skolen hver eneste dag. De kan endnu ikke skrive engelsk, så de sendte breve med mig hjem til deres donor på nepali og fine tegninger af yakokser, og hvad der rør sig hjemme hos dem. Dawa Choti bor stadig hos sin onkel i Kathmandu, og han har overtaget ansvaret for hendes opvækst, og er derfor meget glad for den økonomiske håndsrækning. Hun klarer sig godt i skolen og er en meget sød pige. Phurwa Lhamu er snart færdig med realskolen og skal i gang med High School, men hun ved ikke hvilken, da det helt afhænger af, hvor meget Thor vil støtte hende. Selv om hun er meget dygtig i skolen, så er det frygtelig svært for hende at tænke stort om sin fremtid, for den afhænger helt af fremmed hjælp.

To af Thors børn, Mingmar Gyalzen og Buddi Bahadur, er sammen med Samjhana og Sukka Laxmi elever på Chhimbu skole, og under vores besøg på skolen fik 3 af dem en særlig præmie for at have mødt 100% af skoledagene. Mingmar Gyalzen havde 96% for han havde været syg. De kan fortsætte op til 7. klasse hjemme omkring, men om nogle år, når de skal videre i realskolen, så håber vi at vores nye skole i Junbesi er blevet færdigbygget. Men så får de nok brug for lidt ekstra støtte til at bo på kollegiet.

Jeg er helt enormt stolt af vore børn. Det var en oplevelse at møde dem allesammen. De er så vågne og aktive, og de lyser af taknemmelighed og glæde. Og så er de endda de dygtigste i deres klasser. Jeg har diskuteret med nogle af deres lærere, om vi mere eller mindre tilfældigt bare har ramt de klogeste, eller om deres scholarship har betydning for deres fremgang. Lærerne mener, at det er begge grunde gør sig gældende. Det er i hvert tilfælde helt sikkert, at den bevågenhed, som de får fra fremmede mennesker i et fremmed land, giver deres selvfølelse et ekstra skub fremad. De føler virkelig en forpligtelse overfor jer. Jeg fortæller dem, at de skal vise deres taknemmelighed ved at skrive hyppige breve til jer; men flere af dem beklager sig lidt over, at de kun sjældent får svar. De accepterer dog, at bare det, at I sender dem jeres støtte viser, at I tænker på dem og føler noget for dem. Og de forstår også, at I er meget travle mennesker, og at det er derfor I har råd til at støtte dem. Men mellem os sagt, så bliver de enormt lykkelige for jeres kontakt. De af børnene, som jævnligt er i kontakt er meget stolte af det, og de fortæller gerne de andre, hvad der bliver skrevet om, frem og tilbage.

Glædelig Jul og Godt Nytår til alle I gode danskere, som giver et fremtidshåb til vore unge fattige nepalesere. Tusind Tak skal I have.

Mange julehilsener fra
Kurt Lomborg!

Hvordan indbetaler man til Himalayan Scholarship Project

- 1) Bed din bank om at overføre til Sparbank Vest: **9260 - 502618**
- 2) Gå ind i en af Sparbank Vests afdelinger og indbetal på **502618**
- 3) Homebanking: fra din konto til konto **92600000502618**
- 4) Homebanking: indbetalingsfunktionen **+73< (tomt felt) +82456082**
- 5) Send en **check** til Kurt Lomborg, Kjeldbjergvej 34, 7800 Skive
- 6) Benyt vedlagte FI-kort, hvis du ikke har mulighed for ovenstående

Husk at få noteret dit navn på indbetalingen uanset hvilken indbetalingsmetode du anvender

Det vil lette mit administrative arbejde betydeligt, hvis de af jer, som er flere sponsorer om ét scholarship, samler støttebeløbet sammen internt før I sender det til Scholarship-kontoen.